

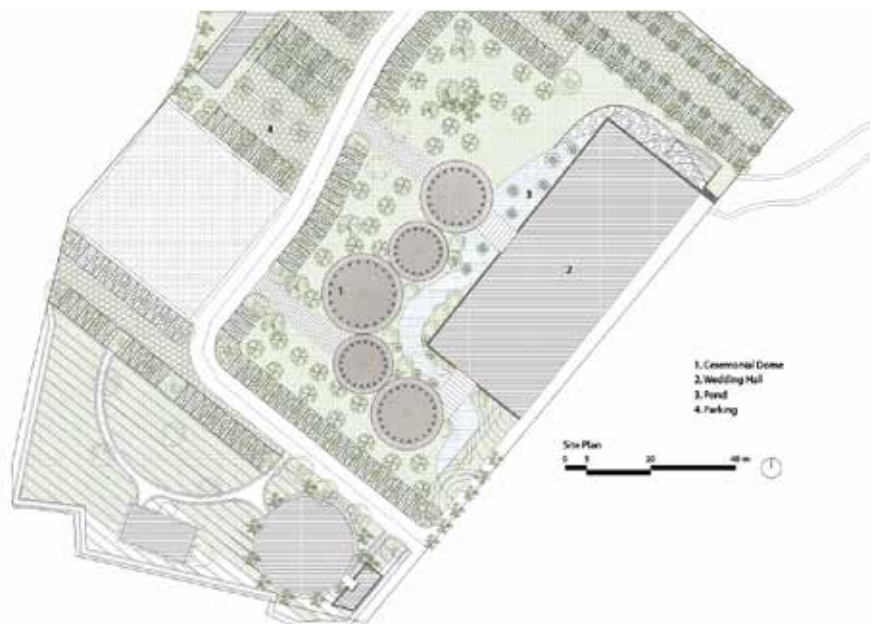
KÖZÖSSÉGI CSARNOK

Son La, Vietnam

Építészet:
Vo Trong Nghia

Szöveg:
Terdik Bálint

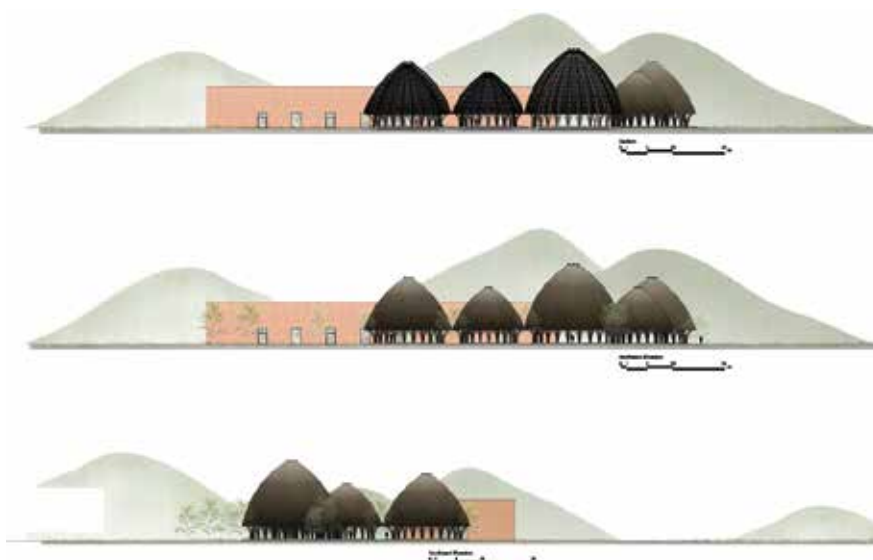
Fotó:
Hiroyuki **Oki**

▲ Helyszínrajz

Amikor Jonathan Glancey az MMA által szervezett konferencián a Vigadóban (*Országépítő*, 2016/4.) Makovecz Imre munkásságát helyezte nemzetközi kontextusba, rengeteg párhuzamot vetett fel a világ minden tájáról. Frank O. Gehry, Paolo Portoghesi, Santiago Calatrava és sok más világhírű építész mellett felviláglantak képek egy akkor – nálunk – még kevésbé ismert, Vietnamban dolgozó építészről is. Vo Trong Nghia munkái azóta bejárták a nemzetközi szaksajtót. Világszerte ünnepezték tervei a Vietnam rohamos fejlődésének következményeként kialakuló nagyvárosi problémákra igyekeznek választ adni. Izgalmas felvetései és mély gyökerekről tanúskodó, nemesen egyszerű gondolatai azt mutatják, hogy a kortárs építészet világában is van helye a hagyományokon alapuló szerves gondolkodásnak.

Értelmiségi elemzések szerint építésze a vidéki származásból, a farmon töltött gyerekkor leckéiből merít: a forró, párás klímán felnövő, teheneket kergető kisfiú megtanulta értékelni az árnyat adó fákat, a természetes szellőzés és a víz közelségének fontosságát. Megtanulta használni a helyi anyagokat, mint például a bambuszt. Ez a romantikus nézőpont talán csak félig igaz, hiszen Vo Trong Nghia japán egyetemeken pallérozta építészeti tudását, hogy aztán hazatérve hasznosítsa tanulmányait. A kortárs építészet legfrissebb irányvonalait jól ismerő, de hazájának hagyományából merítő építésze sok szempontból párhuzamba állítható Makovecz Imre és Csete György, illetve a magyar organikus alkotók művei-

▲ Homlokzatok

Építészet:

VTN Architects
(Vo Trong Nghia Architects)

Vezető tervező: **Vo Trong Nghia**

Design team: **Nguyen Duc Trung**

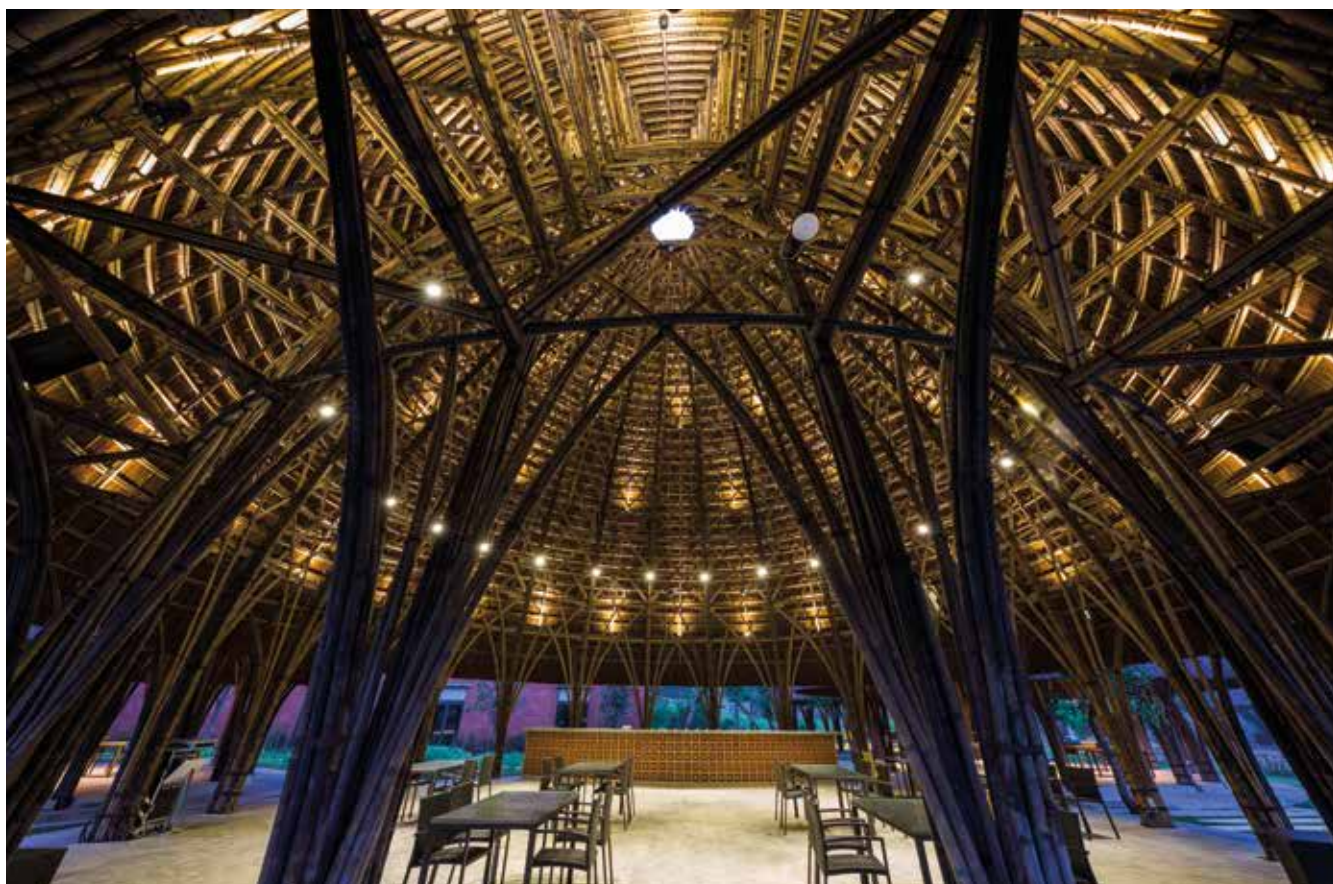
Építés éve: **2017**

Helyszín: **Son La, Vietnam**

vel. Feltételezve, hogy Olvasóinknak a Makovecz-életművet nem kell bemutatni, itt és most csak a vietnami példákat mutatjuk be, az Olvasóra bízva, hogy a magyar organikus építészet mely elemeit véli felfedezni bennük...

A Son La-vidék magas hegyek között meghúzódó, etnikailag nagyon összetett régió. Az itt épülő, több részből álló komplexum legújabb épülete a hatalmas bambuszkupolákból álló Közösségi Csarnok. Az épületegyüttes korábbi elemei a helyszínen hagyományosnak tekinthető anyagokból épültek, jellemzően kőből és bambuszból. Az önmagában is említésre méltó éttermet részben anyaghasználatának köszönhetően a város igen hamar befogadta, ráadásul a település egyik jelképévé, fő látogatói úti céljává válhatott. Ezt a hagyományos anyaghasználatot viszi tovább az új Közösségi Csarnok, mely egyfajta sajátos rendezvénytere, központja lesz az intézménynek.

Több nagy, különböző méretű kupolájának körvonalai a környező hegyek kontúrját idézik. A természetbe simuló épületek az építész tervei szerint idővel eltűnnek a tájban, hiszen az őket körülölelő őserdő fái a legmagasabb kupolánál (több mint 15 méter!) is magasabban zárulnak össze.

Maga a közösségi tér rendkívül egyszerű kialakítású, fedett, ugyanakkor nyitott, átszellőző terek egymás után rendezett sorozata. A legmagasabb a Rendezvénytér, körülötte az alacsonyabbak a kiszolgáló-, várakozóterek, ahol szükség esetén kisebb önálló rendezvények is tarthatók. A kupolák látványos, de könnyen építhető szerkezetűek. A tövüknél vastag, felfelé vékonyodó bambuszkötegek – engedelmessé a fizika törvényeinek – szinte gótikus szerkezetként hajladoznak, hogy fent, akár egy kosár, fonódjanak össze a levegő keringését is biztosító nyílás körül.

Tudja a tervező, hogy nem kell ide több: hűsítő árnyék, a környezetből halkán beszűrődő vízcsofogás. Így lesz a létrehozott tér a nyugalom helye. Pillanatnyi pihenés, nyugodt találkozóhely, a közösségi együttlét szent helye. Éppen az, ami a rohanó világból a leginkább hiányzik. Vietnamban is.

CEREMONY DOME – Son La, Vietnam

When Jonathan Glancey placed the work of Imre Makovecz into an international context, he drew a lot of parallels with other artists around the world. In addition to Frank O. Gehry, Paolo Portoghesi, Santiago Calatrava and many other world-famous architects, Vo Trong Nghia's work was also showcased. The exciting suggestions and deeply rooted, disarmingly simple ideas of the Vietnamese architect demonstrate that organic thinking based on traditions still has a special place in the world of contemporary architecture.

The Son La Ceremony Dome project is located in Son La city, Vietnam, an ethnic highlands area. The site is surrounded by mountains and dense vegetation near the city centre. As a part of the hospital complex designed by VTN architects including the Son La Restaurant (2013) and a ceremonial hall (2015), this building is designed to create a new amenity space for the reception of an increasing number of guests.

As bamboo is a familiar material used in the local ethnic culture, and also easy to collect, the main structure of Son La Restaurant, the first project of the complex, was made of bamboo. The restaurant enjoys wide recognition among the locals and has become a symbol of the city. In the context of the project, bamboo was used for making five dome structures, aiming to create another outstanding community space in the city. Created by domes of different height, the skyline was inspired by the surrounding mountain range and harmonized with the scenery.

These domes were designed for a wooded landscape with a peaceful atmosphere. In a few years' time, the trees will rise above the domes and will create a nice and shady environment.

